

den af et privat Selskab kunde faa betalt med Hundredtusinder.

Finansministeren (Brandes): Jeg deler den Opfattelse, at det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) tager denne Sag alt for højtideligt. Hvis private Arbejdsgivere af humane Hensyn har oprettet en saadan Pensionsforsikringsanstalt, forekommer det mig, at de samme humane Hensyn kunde føre dem til at beholde den og forsøge at udvikle den saa godt, som de kan. Men jeg har i mit politiske Liv undertiden bemærket, at man i private Institutioner finder en vis Tilbøjelighed til at kaste deres Virksomhed over paa Staten, og jeg er ikke aldeles sikker paa, om ikke det passer de private Arbejdsgivere nu at gøre dette. Der kan meget godt føres en Forhandling mellem Statsanstalten og Pensionsforsikringsanstalten; og jeg er villig til med den Myn- dighed, jeg som Finansminister nu en Gang har, at paalægge Statsanstalten, at en saadan Forhandling skal føres; men jeg vil virkelig ikke ogsaa paa Forhaand paalægge Statsanstalten, hvilket Resultat den skal komme til. Det er jo meget muligt, at denne Forhandling aldeles ikke kan føre til, at Statsanstalten vil overtage Pensionsforsikringsanstalten. Jeg vil ikke paalægge Statsanstalten dette, og det har ogsaa været Landstingsflertallets Mening, at de vilde lade denne Forhandling blive ført frit. Men det ærede Medlem stiller sig i Virkeligheden saaledes, at nu skal et Folketingsudvalg foraaarsage, at en saadan Forhandling føres, og sørge for, at Resultatet af denne Forhandling bliver det, som det ærede 16de Medlem for Hovedstaden (Fraenkel) ønsker. Det vil jeg paa ingen Maade være med til. Om der nedsættes Udvalg eller ej, har jeg, som sagt, ingen Magt over. Jeg vil nu bede dette Udvalg sørge for saa vidt muligt at fremskynde Forhandlingen. Men hvis man vil vente paa, at det ærede 16de Medlem for Hovedstaden bliver færdig med sine Betragtninger, Indvendinger, Oplysningsindhentning o. s. v., tror jeg, man vil mærke, at han arbejder endnu langsommere end Statsanstalten, og saa vil Sagen ikke kunne blive færdig indenfor en rimelig Tid.

Formanden: Det 16de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg har ikke forlangt, at man skulde komme til et bestemt Resultat under disse Forhandlinger. Hvor skulde jeg kunne forlange det? Det er jo to For-

retninger, der staar ganske selvstændigt overfor hinanden. Men det er rimeligt, forekommer det mig, at der, inden vi slipper dette Forslag ud af Hænderne, bliver gjort et Forsøg paa at komme til en Overenskomst mellem disse to Anstalter, da det forekommer mig at være saa overordentlig let at komme til en Overenskomst, fordi Pengene ingen Rolle spiller, hvad de jo gør i saa mange andre Sager. Pensionsforsikringsanstalten ønsker ikke at smide noget over paa Staten, paa ingen Maade, den kan godt fortsætte. Og Statsanstalten har jo hidtil kunnet leve uden Pensionsforsikring, den vil ogsaa kunne gøre det i Fremtiden. Det ejendommelige ved Sagen er, at saa snart saadan en Ting er i god Gænge fra anden Side — som ogsaa berørt af det 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) —, kommer Statsanstalten hinkende bagefter og vil være med i Legen. Her kan den meget let være med, den kan faa hele Historien overleveret, men blot saaledes, at Tanken med Forsikringsanstalten bliver fremmet bedst muligt. Og det vil være det rimeligste, at Rigsdagen, inden den slipper denne Sag af Hænde, sikrer sig dette, som er Pointen i Sagen. Den højtærede Finansministers personlige Bemærkning om Hurtigheden i mit Arbejde, som den højtærede Finansminister ikke kender det allermindste til, skal jeg skænke den højtærede Minister som en af de Ondskabsfuldheder, han plejer at gribe til, naar han mangler saglige Argumenter.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Slebsager: Jeg har haft den Opfattelse og ser heller ingen Grund til at ændre den, at den nye Forsikringsanstalt, som hedder Pensionsforsikringsanstalten, har arbejdet baade energisk og godt i den Tid, der er gaaet — det er ikke nogen gammel Forsikringsinstitution —, og saa forstaar jeg ikke rigtig, hvorfor den ikke skulde være i Stand til, i hvert Fald indtil videre, at fortsætte dette sit Arbejde. Det har jo vist sig, at den private Livsforsikringsvirksomhed har kunnet arbejde sig frem og tage Initiativet til at føre Livsforsikringsarbejdet fremad, saaledes at det ogsaa har været befrugtende for Statsanstalten i dens Arbejde, og saa synes jeg egentlig, at Pensionsforsikringsanstalten kunde tage Arbejdet op paa samme Maade og arbejde sig op til en stærk og god Institution paa Pensionsforsikringens Omraade. Men dette skulde jo dog ikke være